

امام کاظم (ع) در بینش علمای عامه / عظمت بارگاه موسی ابن جعفر (ع)

امام کاظم (ع) در بین علمای اهل سنت جایگاه ویژه‌ای دارد و از حضرت به بزرگی یاد کرده‌اند. در این خصوص به نظرات علمای اهل سنت اشاره می‌کنیم.

امام کاظم (ع) در بین علمای اهل سنت جایگاه ویژه‌ای دارد و از حضرت به بزرگی یاد کرده‌اند. در این خصوص به نظرات علمای اهل سنت اشاره می‌کنیم.

خبرگزاری مهر، گروه دین و اندیشه-علی کریمی: وجود ذی جود امام کاظم (ع) در عالم تشیع ثابت بلکه به ثبوت رسیده است اما اعترافات و اعتقادات علمای اهل سنت در مورد فضل و کرامت و علم و شجاعت امام موسی بن جعفر بسیار در خور توجه می باشد تا آنجا که بر دیوار مسجد النبی (ص) که در سیطره و نفوذ اهل سنت است با خطی خوش نام امام کاظم را درج نموده اند.

اکنون درین باب چند سطری به مقتضی مجال و مقال عرضه می شود:

امام کاظم (ع) در بین علمای اهل سنت جایگاه ویژه‌ای دارد و از حضرت به بزرگی یاد کرده‌اند. در این خصوص به نظرات علمای اهل سنت اشاره می‌کنیم:

ابن سمعون (متوفای ۳۸۷ هـ.ق):

وی پیرامون امام هفتم می‌نویسد :

وتوفی موسی الکاظم فی رجب سنة ثلاث و قیل سنة سبع وثمانین ومائة ببغداد مسموماً، وقیل إنه توفی فی الحبس و کان الشافعی یقول قبر موسی الکاظم التریاق المجرب.

«[حضرت] موسی کاظم در رجب سال صد و هفتاد و سه و یا صد و هفتاد و هشت هجری در بغداد مسموم شد و از دنیا رفت؛ و گفته شده است که او در حبس از دنیا رفت.

شافعی می گفت: قبر موسی کاظم نوشداروی مجرب است. (۱)

خطیب بغدادی (متوفای ۴۶۳ هـ.ق):

خطیب بغدادی، ابن خلکان، مزی و دیگر علمای اهل سنت پیرامون آن حضرت نوشته اند:

وكان سخيا كريما وكان يبلغه عن الرجل أنه يؤذيه فيبعث إليه بصره فيها ألف دينار وكان يصير الصرر ثلاثمائة دينار وأربعمائة دينار ومائتي دينار ثم يقسمها بالمدينة وكان مثل صرر موسى بن جعفر إذا جاءت الإنسان الصرة فقد استغنى.

«او سخاوتمند و بزرگوار بود و کسی که به او بدی می کرد، کسیه ای هزار دیناری برای او می فرستاد و کیسه‌های پول را به ۳۰۰ دینار و ۴۰۰ دینار و ۲۰۰ دینار بسته بندی می نمود و میان فقرای مدینه تقسیم می کرد؛ کیسه های پول ایشان بین مردم ضرب المثل بود و اگر کیسه ای از موسی بن جعفر علیهما السلام به فردی می رسید، بی نیاز می شد.» (۲)

ابن جوزی حنبلی (متوفای ۵۹۷ هـ.ق):

عبد الرحمن بن علی بن محمد أبو الفرج ابن الجوزی الحنبلی چنین می نویسد:

موسی بن جعفر بن محمد بن علی ابن الحسین بن علی أبو الحسن الهاشمی علیهم السلام. کان یدعی العبد الصالح لأجل عبادته واجتهاده وقيامه بالليل وكان كريما حليما إذا بلغه عن رجل أنه يؤذيه بعث إليه بمال.

«موسی بن جعفر بن محمد بن علی بن الحسین بن علی أبو الحسن الهاشمی (ع) به خاطر عبادت و کوشش و شب زنده داری به عبد صالح نامیده شد. او فردی کریم و حلیمی بود و هنگامی که با خبر می شد که فردی ایشان را اذیت کرده است، برای وی مالی را می فرستاد.»(۳)

ابن تیمیه حرانی (متوفای ۷۲۸ هـ.ق):

ابن تیمیه حرانی نیز پیرامون شخصیت آن حضرت می نویسد:

وموسی بن جعفر مشهور بالعبادة والنسك.

«و موسی بن جعفر (ع) مشهور به عبادت و پرهیزگاری بود.»(۴)

در پایان نتیجه اینکه :

«امام موسی بن جعفر الکاظم (ع) آقدر شمس تابان و عالم تابی است که حتی علمای اهل سنت در کتب خود به نمونه هایی از آن اشاره کرده و تجلیل نموده اند! پس قدر بدانند محبین و شیعیان حضرتش چنین گوهر نایابی را !»

منابع:

۱- ابن سمعون ، أبو الحسن محمد بن أحمد بن إسماعیل بن عنبس البغدادی ، أمالی ابن سمعون ، ج ۱ ، ص ۱۲۵ .

۲- البغدادی، ابوبکر أحمد بن علی بن ثابت الخطیب (متوفای ۴۶۳ هـ)، تاریخ بغداد، ج ۱۳ ص ۲۸ ، ناشر: دار الکتب العلمیة & بیروت.

المزی، ابوالحجاج یوسف بن الزکی عبدالرحمن (متوفای ۷۴۲ هـ)، تهذیب الکمال، ج ۲۹ ص ۴۴ ، تحقیق: د. بشار عواد معروف، ناشر: مؤسسة الرسالة - بیروت، الطبعة: الأولى، ۱۴۰۰ هـ - ۱۹۸۰ م.

۳- ابن خلکان، ابوالعباس شمس الدین أحمد بن محمد بن أبی بکر (متوفای ۶۸۱ هـ)، وفيات الأعیان و انباء أبناء الزمان، ج ۵ ص ۳۰۸ ، تحقیق احسان عباس، ناشر: دار الثقافة - لبنان.

۳- ابن الجوزی الحنبلی، جمال الدین ابوالفرج عبد الرحمن بن علی بن محمد (متوفای ۵۹۷ هـ)، صفة الصفوة، ج ۲ ص ۱۸۴ ، تحقیق: محمود فاخوری - د. محمد رواس قلعه جی، ناشر: دار المعرفة - بیروت، الطبعة: الثانية، ۱۳۹۹ هـ - ۱۹۷۹ م.

۴- ابن تیمیه الحرانی الحنبلی، ابوالعباس أحمد عبد الحلیم (متوفای ۷۲۸ هـ)، منهاج السنة النبویة، ج ۴ ص ۵۷ ، تحقیق: د. محمد رشاد سالم، ناشر: مؤسسة قرطبة، الطبعة: الأولى، ۱۴۰۶ هـ..